

WAT WERKELIJK TELT

Hugo Lambrechts-Augustijns

“De uren die tellen, zijn de uren die niet worden geteld”, zei de tijdsfilosoof Karlheinz A. Geissler. Wat werkelijk telt, kunnen we niet kwantificeren, niet tellen en niet meten. Geluk is altijd tijdloos. Een intense ervaring overstijgt de meetbare tijd. Wanneer we onze uren tellen, dan leven we niet in het nu. We tellen ze uit tijdverdrijf, omdat de tijd saai is. Of we wachten op een belangrijke gebeurtenis. Als kind telden we de dagen tot Sint-Niklaas. De gaf het wachten een eigen kwaliteit.

Deze vorm van tellen bedoelde Karlheinz Geissler niet. Want dit wachten maakt ons juist ontvankelijk voor het geheim van de tijd. De tijd heeft iets te bieden. Hij houdt in het verborgene iets voor ons gereed wat ons gelukkig maakt.

Uren die we niet tellen, zijn onbetaalbaar. Het zijn kostbare ogenblikken. Het zijn uren die niet voorbijgaan, die we niet kunnen meten. De tijd staat stil. En zulke ogenblikken tellen werkelijk.

De Perzische dichter Roemi zie dat we alleen uit de kringloop van de tijd kunnen stappen, wanneer we de kringloop van de liefde binnengaan. In de liefde raken we iets wat voortduurt. De Franse filosoof Gabriel Marcel bracht dit tot uiting met de woorden: “Liefhebben, dat betekent tegen de ander zeggen: “Jij, jij kunt niet sterven”. De liefde trotseert de tijd. Ze laat de tijd stilstaan. Ze is de vervulling van de tijd.

Bron: Anselm Grün, *Het grote boek van het ware geluk*, Tielt, 2011, pp. 292-293